

UZASADNIENIE

Fakty:

1. W dniu 13 kwietnia 2019r. [w sobotę] w wyniku kolizji drogowej, uszkodzeniu uległ samochód marki K. C. o nr rej. (...), stanowiący własność E. D.. Sprawca szkody miał zawartą umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z pozwanym (...) S.A. w S. [niesporne].
2. Szkada została zgłoszona do pozwanego w dniu 15 kwietnia 2019r. [w poniedziałek] przez nabywczynię wierzytelności – powódkę A. H.. W toku postępowania likwidacyjnego w dniu 25 czerwca 2019r. **pozwana uznała szkodę do kwoty 2945 PLN**, tytułem odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego na okres 31 dni, z dzienną stawką najmu w kwocie 95 PLN [niesporne, k. 24-25].
3. W dniu zdarzenia, tj. 13 kwietnia 2019r. E. D. zawarła z powódką (...) A. H. umowę najmu pojazdu zastępczego **wraz z cesją wierzytelności OC**. Pojazdem zastępczym był V. (...); stawka najmu wg. Cennika powódki - 160 PLN netto za dobę; uszkodzone auto należy do klasy C, zaś auto zastępcze do klasy D; stawka najmu pojazdu zastępczego – wg cennika powódki – została naliczona tak, jakby auto zastępcze przynależało do tej samej klasy co auto które uległo wypadkowi [k. 8-12, opinia biegłego k. 104v];
4. Najem pojazdu zastępczego trwał 34 dni, od 13 kwietnia 2019r. do 17 maja 2019r. Zakończenie naprawy auta nastąpiło w dniu 16 maja 2019r.; stawka dzienna najmu to 160 PLN netto, czyli 196,80 PLN brutto [niesporne, k. 13, faktura - k. 15];
5. Konieczny i niezbędny czas naprawy auta powinien wynieść maksymalnie 34 dni; konieczny i uzasadniony czas najmu auta zastępczego powinien wynieść maksymalnie 34 dni [opinia biegłego – k. 104v].

Dowody:

Fakty zostały ustalone w oparciu o dokumenty złożone do akt przez strony postępowania oraz w oparciu o dowód z opinii biegłego sądowego. Strony nie podważały prawdziwości żadnego z dokumentów.

Natomiast opinia biegłego sądowego, w ocenie Sądu jest jasna i zupełna. Obie strony postępowania zdają się zgadzać w tej kwestii z Sądem. Co prawda pozwana zgłosiła wniosek o wydanie opinii uzupełniającej [k. 123]. Jednakże jednocześnie nie wykazała w żaden sposób, aby już wydania opinia sądowa była w jakimkolwiek stopniu nielogiczna, niepełna, czy aby zawierała jakiegokolwiek błędy w obliczeniach. Dlatego też Sąd pominął wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego [k. 134].

Ocena czy pozwana może ponosić odpowiedzialność za okres 13-14 kwietnia 2019r. [za okres przed zgłoszeniem szkody] oraz za dobę z 16 na 17 maja 2019r. [doba po zakończeniu naprawy auta, ale przed jego wydaniem poszkodowanej] należy do Sądu, nie wymaga specjalistycznej wiedzy biegłego sądowego. Podobna sytuacja występuje w zakresie problematyki stawki dziennej wynajmu auta zastępczego [k. 123v]. Pozwana nie wniosowała, aby biegły sądowy ustalił jaka stawka najmu pojazdu zastępczego będzie ekonomicznie uzasadniona w realiach tej sprawy [pkt 5 sprzeciwu, k. 47v].

Dopuszczenie dowodu z dodatkowej opinii biegłych może być uzasadnione jedynie w razie potrzeby, która nie może być wynikiem wyłącznie niezadowolenia strony z niekorzystnej dla niej opinii już przeprowadzonej. Chodzi tu o potrzebę podyktowaną rzeczą i umotywowaną krytyką opinii dotychczasowej, nasuwającą wątpliwości co do trafności zawartych w niej konkluzji. W przeciwnym razie sąd byłby zobligowany do uwzględniania kolejnych wniosków strony dopóty, dopóki nie zostałaby złożona opinia w pełni ją zadowalająca [Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 16 maja 2019 r. I CSK 739/18].

W pewnym stopniu Sąd posiłkował się także **zeznaniami poszkodowanej E. D.** Zeznała, że auto zastępcze było jej pilnie potrzebne, mieszka w słabo skomunikowanej części miasta, pracuje jako lekarka, zaś w dacie zdarzenia udzielała wielu wizyt domowych w dość obszernym rejonie [k. 85]; natomiast powodowa firma pojawiła się na miejscu zdarzenia w ciągu 10 minut [k. 87] i wszystkim się zajęła bezgotówkowo [k. 85]; dopiero kilka dni po zdarzeniu do poszkodowanej zadzwonił ktoś z pozwanej firmy, ale gdy osoba ta dowiedziała się że poszkodowana już korzysta z auta zastępczego, to nie udzieliła E. D. więcej informacji w zakresie propozycji pozwanej firmy w tym samym zakresie. Jednocześnie poszkodowana nie miała możliwości skorzystania z innego auta na czas naprawy tego, które uległo wypadkowi [odp. na pyt. 7, k. 86v, k. 87v].

Prawo:

I. Zasada [podstawa] odpowiedzialności pozwanego nie jest w sprawie sporna. Spór ogniskował się wokół tego przez ile dni [31 czy 34] E. D. była uprawniona do korzystania z auta zastępczego; dodatkową kwestią sporną była wyższa klasa auta zastępczego niż auta które uległo wypadkowi oraz stawka dobową najmu zastępczego;

II. W zakresie czasu niezbędnego do naprawy auta wypowiedział się biegły sądowy, przyznając rację stronie powodowej [k. 104v]. Konsekwentnie biegły wskazał, że najem auta zastępczego przez 34 dni był także zasadny. Odmienne argumentacja pozwanego nie jest słuszna.

III. Biegły dodatkowo zaopiniował, że auto zastępcze należało do klasy D, w stosunku do auta które uległo wypadkowi, należącego do klasy C [k. 104v]. Niemniej należy pamiętać, że choć powódka udostępniła auto zastępcze klasy wyższej, to koszt najmu został zaczerpnięty z cennika powódki w zakresie auta z tej samej klasy co samochód który uległ wypadkowi. W tej sytuacji nie ma znaczenia czy auta te były równorzędne pod istotnymi względami [k. 48]; nie ma znaczenia czy auta należały do zbliżonych klas [k. 24]; choć w tym ostatnim przypadku można polemizować ze stanowiskiem pozwanego, gdyż klasy tych aut są zbliżone, nie odbiegają aż tak znacznie od siebie;

IV. Osoby [podmioty prawa] uczestniczące w likwidacji skutków wypadku mają obowiązek podejmowania działań zmierzających do minimalizacji szkody. E. D. takie działania podjęła. Wypadek miał miejsce w sobotę; auto zastępcze było jej potrzebne natychmiast; nie miała możliwości skorzystania z innego auta niż to zapewnione jej przez powódkę niezwłocznie po wypadku [patrz zeznania E. D.].

V. Stawka najmu zaproponowana przez powódkę nie jest rażąco wysoka; z pobieżnej analizy ofert najmu pojazdów, dostępnych w Internecie widać, że 160 PLN netto za dobę jest stawką średnią; nie ma znaczenia w sprawie że pozwany mógł wynająć poszkodowanej takie auto taniej; poszkodowana nie musiała korzystać z najtańszej oferty.

VI. Nie ma również znaczenia, że szkoda została zgłoszona w poniedziałek 15 kwietnia, choć szkoda miała miejsce w sobotę 13 kwietnia [a contrario do stanowiska pozwanej, k. 48v]; nie dziwi sądu że powódka zgłosiła szkodę w pierwszym dniu roboczym po wypadku.

VII. Naprawa auta została zakończona co prawda 16 maja, ale wydano je poszkodowanej następnego dnia [k. 13]. Zatem Sąd nie zgadza się też z poglądem pozwanej, że nie może ona ponosić odpowiedzialności za ten jeden, dodatkowy dzień [k. 48v]. Nie mówimy tu od odstępie rzędu kilku czy kilkunastu dni, ale kilkunastu godzin. Poszkodowana nie miała obowiązku odebrać naprawionego auta w ciągu kilkadziesiąt minut od czasu kiedy jego naprawa została zakończona.

VIII. W konsekwencji Sąd uwzględnił powództwo w całości. W postępowaniu likwidacyjnym pozwany wypłacił kwotę 2945 PLN odszkodowania. Mając na uwadze wnioski opinii biegłego sądowego, roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w pozostałym zakresie.

IX. Roszczenie odsetkowe zostało zgłoszone prawidłowo [art. 817 § 1 k.c.]. Pozwany nie zakwestionował merytorycznie tego roszczenia.

X. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 oraz § 1¹ k.p.c.

XI. Jednocześnie należało zwrócić na rzecz pozwanego kwotę niewykorzystanej zaliczki na opinię sądową.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)